

DISSABTE SANT -Ofici de Lectura i Laudes
Catedral de Vic, 26-3-2016

L'aspecte dels temples cristians en el Dissabte Sant ja ens parla del que vivim entre el misteri del Divendres Sant i el Diumenge de Pasqua: l'altar és despul·lat de les seves estovalles, resta nu; el sagrari és buit sense llum; sols la imatge de la creu roman il·luminada i tots flectem el genoll davant seu en senyal d'adoració. La impressió volguda per la litúrgia és la d'una absència. La tomba certament que tanca el cos del Senyor, però aquest cos està inanimat, sense vida. Jesús ha mort i ha estat sepultat. Despullament i silenci en el Dissabte Sant.

L'Església resta immòbil prop de la tomba on reposa el seu Espòs; però resta en pau. El repòs de Crist és el repòs del *Sabbat* (Repòs), el segon *Sabbat* de Déu que segueix a l'obra de la segona creació; així com després de l'obra de la primera creació, el setè dia, Déu va reposar, ara, després de l'obra de la nova creació, per la creu de Crist, el Fill de Déu, autor de la segona creació, també reposa.

Silenci i espera. L'Església sap que Crist és el bon Pastor que dona la vida per les seves ovelles. I en el cor dels creients ressonen les paraules del salm: *Ni quan passo per barrancs tenebrosos no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu. / La vostra vara de pastor m'asserena i em conforta*. La mort és el nostre més gran enemic. La mort és el barranc tenebrós. Crist sojorna entre els morts. Ell és a vora dels qui han mort. Ell serà a vora nostre quan sojornarem entre els morts.

Estem en l'Any Sant de la Misericòrdia i el logotip que el simbolitza ens presenta Crist com el bon Pastor que porta a les seves espatlles una ovella. Però el nostre bon Pastor porta a les mans i als peus els signes del crucificat i la seva creu hi és present. I l'ovella perduda que porta a les espatlles és el nostre primer pare, Adam. On ha anat a cercar-lo? Jesús sojornant entre els morts, com diem en l'expressió del credo, «davallà als inferns». Déu no solament ha esquinçat els cel i ha baixat a la terra, sinó que ha anat fins a les misterioses presons on el diable havia retingut els qui havia seduït. Crist ha baixat sol, mort entre els morts, amb la creu victoriosa, però no puja sol; amb ell, a les seves espatlles, porta el qui s'havia perdut. *El Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut* (Lc 19,10), havia dit Jesús a Zaqueu.

El misteri del Dissabte Sant ens parla del cor de Déu ric en misericòrdia. Crist mort en la creu, sojornant entre els morts i ressuscitant d'entre els morts, ens retorna a la casa del pare que, com el fill petit de la paràbola, havíem abandonat pel pecat, caient sota el poder de la mort. I no sols ens retorna, sinó que ens fa criatures noves, fills de Déu pel poder de la seva mort i resurrecció. La misericòrdia divina perdona i regenera en Crist tots

els qui amb fe entrem en la vida del qui és el gra de blat que cau a terra i dóna molt de fruit (cf. Jn 12,24). El misteri del Dissabte Sant entre el silenci i l'espera ens porta a l'esperança que l'Amor misericordiós de Déu és més fort que la Mort.